

עפ"ג 5694/02/14 - מדינת ישראל נגד תארג אבו דחל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 אפריל 2014

עפ"ג 5694-02-14 מדינת ישראל נ' אבו
דחל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

מדינת ישראל

המערערת

נגד

תארג אבו דחל

המשיב

נוכחים

ב"כ המערערת עו"ד נורית קורנהאוזר
המשיב ובא כוחו עו"ד תילאוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 44429-03-13 (בימ"ש השלום ברמלה) בהחזקת 68.19 גרם נטו קוקאין מחולק ל- 7 מנות מוסלק בכפפה שאורזה בארון מטבח בדירתו בלוד, קוקאין במשקל 2.95 גרם נטו מוסלק בשקית ניילון, הירואין במשקל 27 גרם נטו מוסלק בשקית ניילון, ומשקל אלקטרוני שמשמש לשקילת הסם, כל זאת שלא לשימוש עצמי.

המשיב הוכרז כסוחר סמים ונידון ל- 28 חודשי מאסר בפועל, ל- 10 חודשי מאסר על תנאי ול- 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לקנס בסכום של 6,000 ₪ וחולט סכום של 1,020 ₪ שנתפס בחזקתו.

הערעור מכוון כלפי קולת עונש המאסר בפועל וכלפי הימנעות ביהמ"ש קמא מלהטיל על המשיב עונש פסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוני באת כוחה בפנינו כי שגה בימ"ש קמא כאשר קבע מתחם ענישה שנע בין 18 חודש ל- 40 חודשי מאסר בפועל ולטענתה מתחם הענישה הראוי הוא בין 30 חודשי מאסר בפועל ל- 60 חודשי מאסר בפועל.

המערער טוענת כי בימ"ש קמא לא נתן את המשקל הראוי לכמות הסם ולסוגו, לא נתן ביטוי הולם לחומרת העבירות

נושא גזר-הדין, ולא השית על המשיב עונש מאסר ברף העליון של מתחם הענישה שכן מדובר במי שלחובתו 5 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות סמים, בגינן ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המשיב תומך בעונש המאסר שהוטל על ידי בימ"ש קמא וטוען כי מדובר בעונש ראוי המתחשב בכל הנסיבות הראויות ואינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור, שכן מתחם ענישה שקבע בימ"ש קמא מבוסס על פסיקה שהוצגה בפניו על ידי באי כוח הצדדים וחלקה מצוטט בהודעת הערעור.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא לא התעלם מחומרת התנהגותו של המשיב נושא הערעור וקבע כי בחזקתו של המשיב נמצאו סמים קשים מסוג הירואין וקוקאין שפגיעתם בבריאות חמורה עד כדי גרימת מוות.

בימ"ש קמא אף נתן בסעיף 6 לגזר-הדין ביטוי למשקל של הסמים שנתפסו בחזקתו של המשיב, וקבע כי כמות הסמים הגדולה בצירוף העובדה שהם חולקו למנות ונמצאו מוסלקות, מלמדת על כך כי הם נועדו להפצה והמשיב היה גורם משמעותי בשרשרת הפצת הסם.

בימ"ש קמא קבע את מתחם הענישה בין 18 חודשים ברף התחתון ל-40 חודשי מאסר ברף העליון, תוך שהוא מתייחס לפסיקה שהוצגה בפניו כפי שהיא מובאת בסעיף 5 לגזר-הדין אך עיון בפסיקה מעלה כי רף הענישה התחתון נקבע בהתבסס על מקרים שקלים מהמקרה נושא הרשעתו של המשיב, הן מבחינת כמויות הסם, והן מבחינת סוג הסם, כך שאין בענישה המקלה כדי לבטא נכונה את רף הענישה התחתון של מתחם הענישה שנקבע על ידי ביהמ"ש קמא.

לעומת זאת, מתחם הענישה לו עתרה המאשימה בפני בימ"ש קמא ואשר אותו היא מבקשת לאמץ גם בטיעוניה בפנינו, הוא מתחם ענישה ראוי וגם אם הוא מחמיר במידה מסוימת לעומת הפסיקה שהוצגה בפני ביהמ"ש קמא, הרי בפסיקה, בצירוף הנסיבות לחומרה שאינן קשורות בביצוע העבירות, התערבות בעונש המאסר שהוטל על ידי בימ"ש קמא, תוך שאנו לוקחים בחשבון את ההלכה לפיה ערכאת ערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ככל שהוא נוגע למשך תקופת המאסר שהוטלה על המשיב על ידי בימ"ש קמא וקובעים כי ירצה 33 חודשי מאסר בפועל.

אנו מקבלים את הערעור כלפי הימנעות ביהמ"ש קמא מלהטיל על המשיב עונשי פסילה, בפועל ועל תנאי, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה שכן ענישה זו היא ענישה מתחייבת בהתאם לפקודת הסמים, במיוחד לאחר הכרזתו של המשיב כסוחר סמים.

לאור כל האמור לעיל, אנו פוסלים את המשיב מלקבל רישיון נהיגה במשך 18 חודש מיום שחרורו ממאסר, ופוסלים אותו על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום קבלת רישיון והתנאי שלא יעבור בתקופה הנ"ל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח או עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים.

יתר חלקי גזר-הדין בת"פ 13-03-44429 (בימ"ש השלום ברמלה) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום כ"ז ניסן
תשע"ד, 27/04/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

אהרון מקובר, שופט